

Номінація «Качай легальне!»

Цільова аудиторія:

Повнолітні українці, які активно користуються інтернетом (18-55 років), в тому числі, переглядають та скачують відео, аудіо та літературний контент, який є предметом інтелектуальної власності.

Що відбувається у сфері (опис теми та проблематики)?

Для початку, пропонуємо ознайомитись з [відео-роликом на цю тему](#).

Законодавство України змушує виробників та імпортерів обладнання (телевізори, мобільні телефони, планшети, принтери, копіювальні машини) та носіїв (флешки, диски, карти пам'яті, офісний папір) сплачувати та відтак закладати у собівартість товару для споживача так званий збір за приватне копіювання (завантаження відео або аудіо файлу) та репографічне відтворення (роздрукування на принтері) творів авторів (фільми, пісні, книги) у домашніх умовах з некомерційною метою. Цей збір має стягуватись певними організаціями колективного управління (ОКУ) та пізніше розподілятися між авторами пропорційно до завданої їм шкоди за копіювання їх творів.

Вважаємо, що даний збір є несправедливим по відношенню як до споживачів і виробників обладнання, так і по відношенню до авторів.

Щодо несправедливості збору по відношенню до споживачів:

Даний збір мають сплачувати всі споживачі і з усього обладнання та носіїв, які вони купують. У той же час, за інформацією [дослідження компанії GfK](#), ймовірність використання пристроїв споживачами для приватного копіювання або репографічного відтворення не є стовідсотковою. Наприклад, 36% власників смартфонів, що переглядають відео / прослуховують музику, не використовують їх для зберігання файлів з відео або музикою. І лише 15% користувачів електронних книг хоч інколи друкують їх фрагменти на домашньому принтері.

Згідно з нещодавнім [дослідженням соціологічної групи Рейтинг](#), 63% українців виступають проти запровадження додаткових податків при покупці смартфонів, телевізорів, планшетів з метою сплати відрахувань авторам пісень, музики, фільмів та іншої інтелектуальної продукції. Підтримують введення таких відрахувань лише 18% опитаних.

Щодо несправедливості збору по відношенню до виробників та імпортерів обладнання і носіїв:

Даний додатковий збір ще більше поглиблює кризу в галузі торгівлі електронікою та сприяє подальшому зростанню так званого сірого ринку електроніки, який за даними дослідження GfK складає 29% в таких товарних групах, як телевізори та смартфони. Така техніка ввозиться та реалізується без сплати податків, митних та будь-яких

інших платежів, відтак, має незаконну цінову перевагу по відношенню до легальної техніки, яка ввозиться законослухняними компаніями.

Щодо несправедливості збору по відношенню до авторів:

Даний збір має сплачуватись авторам не напряму, а через певні акредитовані організації колективного управління (ОКУ), які мають стягувати цей збір, а пізніше розповсюджувати його серед авторів. До даних ОКУ є питання щодо прозорості й звітності їх діяльності за попередні роки.

Вказана система збору коштів ОКУ з метою їх подальшого розподілу завідомо порушує принцип справедливої винагороди авторам за використання їх творів, оскільки фізично неможливо визначити кожного автора, результат творчої праці якого було використано шляхом виготовлення «приватної копії», а відтак апріорі не можливо забезпечити сплату справедливої винагороди кожному з таких авторів. Більше того, за результатами [дослідження ринку музичної індустрії](#), яке проводилось за підтримки Українського культурного фонду, 65,6% авторів/виконавців не отримують роялті за використання створених або виконаних ними музичних творів, що на думку авторів дослідження відбувається саме через неефективну роботу ОКУ в Україні та низьку юридичну обізнаність авторів/виконавців.

Згідно з законодавством України, застосування відрахувань з вартості пристроїв є обґрунтованим у разі, якщо споживач завантажує і зберігає копії авторських творів, які були правомірно оприлюднені в інтернеті. У той же час, відсоток українців, які використовують для перегляду виключно легальні ресурси дуже незначний і за [даними дослідження GfK](#) складає 11% для фільмів та серіалів, 13% для музики та 3% для електронних книг. Відповідно низьким є і відсоток українців, які завантажують файли виключно з легальних ресурсів – 16%, при цьому для музики цей показник складає 13%.

Рішення?

Через соціальну рекламу показати необхідність реформування цієї неефективної та застарілої системи. Першочерговим завданням держави у сфері копіювання авторських творів через мережу інтернет має стати саме вирішення проблеми інтернет-піратства, а не обкладання додатковим збором кожного телевізора, телефона, принтера, флешки чи диска. Надзвичайно важливим аспектом в цьому ключі є проведення інформаційно-роз'яснювальної кампанії серед українців з метою заохочення до користування легально розміщеним контентом в інтернеті, адже саме це є запорукою того, що автори наших улюблених пісень, фільмів або книг будуть напряму отримувати справедливу винагороду за результати своєї праці.

Завдання:

Створити соціальну рекламу (або рекламну кампанію) щодо популяризації користування легально розміщеним контентом в інтернеті з метою підтримки творчої праці авторів та як альтернативу сплати додаткових відрахувань при купівлі техніки та матеріальних носіїв.

Майданчики для розміщення рекламних матеріалів:

Логічними вбачаються інтернет-видання та соціальні мережі (YouTube, Instagram, Facebook, Telegram). Очікуються пропозиції інших майданчиків від авторів соціальної реклами.

Критерії оцінки:

- 1) Ідейна відповідність пропозиції.
- 2) Креатив ілюстративного оформлення.
- 3) Відповідність цільовій аудиторії.
- 4) Якість копірайтингу.
- 5) Логічність майданчиків реалізації рекламної кампанії.

Додаткові лінки на публікації на цю тему:

[Відрахування за авторський контент мають відповідати сучасним реаліям, а не бути пережитком минулого](#)

[Непрозора система авторського збору з техніки заважає розвитку індустрій](#)

[ЕВА схвильована можливим подорожчанням техніки в країні](#)

[23% побутової електротехніки ввезено нелегально в Україну](#)